

JUNTA DE LA FACULTAT DE GEOGRAFIA I HISTÒRIA

Data: 11 de maig de 2021

Hora de la reunió: 12h00 en primera convocatòria i 12h30 en segona

Assistents: relació a l'Annex 1. Excusen la seua assistència Ferran Archilés, Ana Camarasa, María Luz Mandingorra i Xavier Andreu.

1. Aprovació, si escau, de l'acta anterior ordinària de 11 de maig de 2021.

S'aprova per assentiment.

2. Informe del Degà.

En Degà va començar el seu informe explicant que l'intent diferents universitats, inclosa la de València, per aconseguir que el seu personal fóra vacunat com a grup de risc havia sigut infructuós, per la qual cosa finalment podia confirmar que es realitzaria en el marc del procés general per grups d'edat.

A continuació va explicar com pensava repartir els crèdits dels quals disposa el Deganat per a fomentar el suport del PDI en l'organització de les activitats del Centre. Per al pròxim curs continuarien col·laborant els professors Sergio Valero, Daniel Muñoz i Pau Viciano, incorporant-se a més la Prof.ª Teresa Izquierdo en substitució del Prof. Luis Vives.

Per a informar de les novetats en l'organització dels exàmens del segon quadrimestre el Degà va cedir la paraula a la Vicedegana d'Estudis, que va comentar que ja havia parlat amb les CAT, i que enviaria en breu un correu electrònic a tot el PDI amb les instruccions generals. En principi es mantindria la mateixa estructura aplicada al gener, amb dues aules

per a repartir als grups de més de 45 estudiants, la recomanació que les proves no duraren més de dues hores i mitja, i garantint tant la ventilació com la desinfecció de les aules entre prova i prova, entre altres. Finalment va comentar que de cara a l'inici del pròxim curs no hi havia novetats substancials, encara que ja treballava en la preparació d'uns horaris que tingueren en compte el possible manteniment de la semipresencialitat.

El Degà va reprendre llavors el seu informe, per a anunciar que la setmana pròxima s'iniciarien una sèrie d'obres a les aules F. 1.1, F. 1.13 i F. 3.2. L'objectiu era participar en una prova pilot de suport a la docència, i consistia en la instal·lació d'unes pantalles tàctiques i càmeres per a millorar l'experiència de la docència semipresencial.

A continuació va explicar que ja s'havien produït dues reunions al voltant del programa Concilia, del qual ja havia avisat en l'última junta. En aquest cas la meta consistia a ajudar a aquells treballadors del Centre que, per circumstàncies, tingueren problemes de conciliació. En procés en tot cas encara estava en la seua fase inicial.

En la mateixa línia també va avisar sobre el programa Colaboratoris, una proposta del Vicerectorat de Cultura destinada a organitzar cursos d'extensió dirigits a estudiants. S'esperaven les propostes (un màxim de dues per centre) a la fi de juny, per la qual cosa s'informaria als departaments perquè feren propostes.

Després d'explicar de l'inici de les obres a la Sala Palmireno per a recuperar la seua antiga funció com a aula de teatre al juliol, així com en la F. 3.3 per a reformar-la i modernitzar-la, el degà va donar per finalitzat el seu informe

3. Proposta i aprovació si escau dels vocals 3 titulars i suplents de les comissions de professorat contractat doctor.

El degà va comentar que la documentació referida a aquest punt estava penjada a l'Aula Virtual, i que l'únic tràmit que s'havia de realitzar era l'aprovació de la proposta de vocals tercers, i els seus suplents, per a dues places de Professor Contractat Doctor. Aquesta era la següent:

Plaça 2428: Titular Pilar Salomón Cheliz (Universidad de Zaragoza); suplent Mónica Burguera López (UNED).

Plaça 5786: Titular Ida Mauro (Universitat de Barcelona); suplent Carmen María Fernández Nadal (UJI).

Sotmesa a votació, la proposta va ser aprovada per unanimitat.

4. Aprovació, si escau, de la proposta del Departament d'Història Moderna i Contemporània de sol·licitar el nomenament del professor Pedro Ruiz Torres, com a professor emèrit.

En aquest punt el Degà va cedir la paraula al Secretari perquè presentara la proposta, elevada pel Departament d'Història Moderna i Contemporània, de sol·licitar el nomenament del Prof. Pedro Ruiz com a professor emèrit. Aquesta proposta consistia en l'escrit de suport del citat Departament (vegeu l'annex 2) i un currículum complet del que fóra Rector de la Universitat de València. Després de glossar breument una carrera àmpliament coneguda per tots els assistents a la Junta, la proposta va ser sotmesa a votació i aprovada per unanimitat.

5. Aprovació, si escau, de la renovació de la comissió d'igualtat de la Facultat de Geografia i Història.

El Degà va explicar que aquest canvi consistia només en ratificar l'eixida de dos membres d'aquesta comissió, en concret de la Prof.ª Ester Alba (pel seu recent nomenament com a Vicerectora de Cultura) en representació de l'àrea d'Història de l'Art, i de la Prof.ª Ester Tello (per finalització de contracte) com a delegada de l'àrea d'Història Medieval. De moment no es contemplaven nous nomenaments per a suplir aquestes eixides.

Sotmesa a votació, la proposta va ser aprovada per unanimitat.

6. Adhesió, si escau, a les al·legacions de l'ajuntament de Montesa i altres institucions associacions culturals i col·lectius ecologistes respecte del projecte d'instal·lació del Parc Solar Almansa I.

En aquest punt el Degà va explicar que la Comissió de Cultura havia decidit donar suport a una sol·licitud de diversos ajuntaments valencians, encapçalats pel de Montesa, que s'oposaven a la instal·lació d'una línia elèctrica que afectaria greument el paisatge de la regió, i en concret a l'entorn del castell de Montesa, seu històrica de l'Ordre d'aquest nom. En aquest sentit el que es demanava a la Junta era ratificar l'acord de la Comissió de Cultura per a donar més força a l'escrit de denúncia (vegeu annex 3).

Sotmesa a votació, la proposta va ser aprovada per assentiment

7. Assumptes de tràmit.

No n'hi ha.

8. Torn obert de paraula.

La Prof. Julia Salom va prendre la paraula per a preguntar si hi havia novetats entorn del programa mentors. El Degà li va contestar que finalment havien sigut sis els docents del Centre que s'havien unit a l'experiència, la qual cosa havia suposat una felicitació per part

del Rectorat. En tot cas i fins a nou avís, l'única cosa que havien d'esperar aquests participants és que es posaren en contacte amb ells des dels serveis centrals.

Amb la qual cosa, i sense més assumptes que tractar, es clou la sessió a les 13:05, de la qual, com a Secretari, done fe i, amb el vist-i-plau del Degà, estenc la present acta.

Vist-i-plau

El Secretari

El Degà

Manuel Lomas Cortés

Josep Montesinos Martínez

ANNEX 1

JUNTA EXTRAORDINÀRIA DE LA FACULTAT DE GEOGRAFIA I HISTÒRIA

11 de maig de 2021

LLISTA D'ASSISTENTS

PROFESSORAT AMB VINCULACIÓ PERMANENT

Catalá Sanz, Jorge

Chiva Beltrán, Juan

Cruselles Gómez, José María

Doménech Garcia, Sergi

García Carrión, Marta

Gil Saura, Yolanda

Iranzo García, Emilio

Jerez Moliner, Felipe

Jiménez Salvador, José Luis

Lomas Cortés, Manuel

Montesinos Martínez, Josep

Orozco Kölher, M. Teresa

Pardo Molero, Juan Francisco

Salom Carrasco, Julia

Vázquez de Agredos Pascual, María Luisa

PROFESSORAT SENSE VINCULACIÓ PERMANENT

Izquierdo Aranda, María Teresa

Mocholí Martínez, María Elvira

PAS

Mares García, Consuelo

Montes Viana, Mercedes

Rojo Iranzo, Lucía

Lacasta, Joaquin

Proposta de Professor Emèrit per al Dr. Ruiz Torres

El Departament d'Història Moderna i Contemporània de la Universitat de València proposa a la Junta de la Facultat de Geografia i Història sol·licitar la contractació com a professor emèrit del Dr. Pedro Ruiz Torres, catedràtic d'aquesta institució i membre d'aquest departament. Aquesta proposta es basa en els mèrits rellevants en docència, en investigació i en gestió al llarg d'una trajectòria acadèmica molt dilatada, que es va iniciar en 1974 amb una beca d'investigació del llavors Ministeri d'Educació i Ciència, va prosseguir com a professor ajudant, encarregat de curs, adjunt interí, catedràtic interí i adjunt contractat, fins a 1982 en què va guanyar les oposicions al cos d'adjunts numeraris (titulars d'universitat després de la LRU). En 1986 va obtenir per concurs oposició l'única càtedra d'història contemporània que en aquell moment hi havia a la Universitat de València.

La seua tasca docent va començar com a becari d'investigació quan el 1975 es va fer càrrec del primer quadrimestre de l'assignatura d'Història Contemporània d'Espanya que s'impartia en cinquè curs de la llicenciatura de Geografia i Història. Des d'aleshores, ha estat a càrrec de moltes i molt diverses assignatures de primer i segon cicle d'aquesta llicenciatura i, més tard, de diverses assignatures de segon o tercer curs del grau d'Història. També ha impartit nombrosos cursos i seminaris de doctorat i de postgrau a diferents departaments de la Universitat de València, a altres universitats dins d'Espanya i a centres d'ensenyament superior i instituts universitaris a l'estranger (París, Roma, Trieste, Nàpols, Florència, Lisboa, etc.). Ha obtingut sis quinquennis d'avaluació positiva de la docència (el màxim permès). La seua tasca de formació d'investigadors, en diferents nivells, ha estat també molt intensa i dilatada en el temps. Comprèn la direcció de nombroses memòries de llicenciatura i de final de grau, i de projectes de tesi doctoral aprovats en diferents plans estatals, autonòmics o de la mateixa Universitat de València adreçats a la formació del personal investigador. En total ha dirigit dènou tesis doctorals que van rebre la màxima qualificació, moltes d'elles amb premi extraordinari del doctorat.

Al llarg de la seua trajectòria d'investigació el Dr. Ruiz Torres ha fet aportacions rellevants en diversos àmbits. Inicialment, a la problemàtica de la crisi de l'Antic Règim i les transformacions econòmiques i socials durant el període revolucionari, un període que comprèn bona part del segle XVIII i de la primera meitat del XIX. Aquesta línia d'investigació es va iniciar a partir de l'estudi de casos, com el de la ciutat de València entre 1789 i 1801 (tesi de llicenciatura el 1973) o el del marquesat d'Elx des de 1697 fins a 1843 (tesi doctoral el 1978). Tot comparant-ho amb altres exemples, va arribar a conclusions sobre el País Valencià i el conjunt d'Espanya que van modificar substancialment certes interpretacions, molt esteses a la historiografia del moment:

sobre les transformacions agràries i la propietat de la terra, l'evolució de la noblesa des del punt de vista dels seus patrimonis i rendes, l'abast i les limitacions de les mesures en favor dels interessos burgesos i del capitalisme, així com el corresponent canvi econòmic i social durant l'època de la revolució liberal.

A partir d'aquesta investigació inicial, va encetar tot un seguit de reflexions sobre la importància de l'anàlisi micro-històric per a la història com a ciència, les quals el van portar a transitar per un terreny molt diferent, de caràcter epistemològic, metodològic i historiogràfic, que des de començaments de la dècada de 1990 va anar guanyant cada vegada major presència en el seu treball. Aquesta segona direcció ha donat peu a nombroses publicacions d'historiografia i teoria de la història (marxisme i història, discursos del mètode històric, història com a concepte històric, concepte de temps en història, el present en la història, la historiografia del segle XX, les figures de l'historiador en la modernitat i en particular l'obra de S. Kracauer i d'H. White, canvis culturals i maneres de pensar la biografia etc.). Des de principis del segle XXI, aquest camp es va ampliar amb un conjunt d'aportacions relacionades amb qüestions molt debatudes en les últimes dècades en ciències socials, filosofia, crítica literària i estudis culturals sobre usos públics de la història, història i nacionalisme, usos polítics de l'ensenyament de la història, diferents maneres de concebre les memòries col·lectives, discursos i controvèrsies sobre la memòria històrica, nocions de trauma i de "posmemòria" en l'anàlisi històrica etc. Les seues idees i plantejaments en aquest terreny han tingut repercussió en nombroses publicacions, seminaris i congressos de caràcter multidisciplinari celebrats tant dins com fora d'Espanya.

Finalment, a partir de l'anàlisi de l'obra i de la trajectòria intel·lectual i política de personatges poc coneguts (Rafael García Ormaechea) o de renom (Joaquín Costa, Rafael Altamira), una tercera línia d'investigació s'ha centrat en les idees, les pràctiques, les influències mútues i les contradiccions dels reformadors socials i de les primeres polítiques socials, en el context històric europeu-occidental del primer terç del segle XX. La qualitat de la seua investigació ha estat reconeguda en l'avaluació positiva de sis sexennis d'investigació (tots els possibles).

La transferència dels seus coneixements acadèmics a la societat i les tasques de síntesi i de divulgació resulten altres fets meritoris a destacar. Ha estat president de l'Associació d'Història Contemporània i director de la revista *Ayer*, forma part de la junta d'accionistes i del consell editorial de la prestigiosa editorial Marcial Pons Historia, és membre de la junta directiva de l'Associació Recerques, que edita la revista *Recerques*, ha col·laborat estretament amb professors i grups innovació dedicats a renovar l'ensenyament de la història en l'educació secundària, dirigeix la revista *Pasajes de pensamiento contemporáneo* des de desembre de 1999. Així mateix, forma part del consell de redacció de *Passés Futurs* des de la seua aparició en 2017, la primera revista (electrònica) i la més important, fins ara, dedicada a l'estudi dels múltiples usos del passat que circulen en els nostres espais públics a diferents escales (de l'àmbit local al

transnacional i global). *Passés Futurs* compta amb el suport del LabEx Tepsis, de l'École des Hautes Études en Sciences Sociales i d'altres conegudes institucions. Els seus articles es publiquen en tres idiomes (francès, anglès i castellà) i té una notable difusió, especialment a Europa i a Amèrica Llatina.

D'altra banda, tota aquesta tasca docent i d'investigació l'ha desenvolupada durant un llarg període fent-la compatible amb la gestió universitària. A la Universitat de València va ser director del departament d'Història Contemporània de 1984 a 1986, Vicerector d'Organització i Acadèmica i Professorat entre 1986 i 1990 i Rector de 1984 a 1998 i de 1998 a 2002. Ha format part de nombroses comissions universitàries. Va pertànyer al Comitè Permanent de la CRUE (Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles) i va ser membre fundador en 1994 del que actualment es denomina Xarxa Vives d'Universitats. Ha estat distingit el 2003 amb la medalla de la Universitat de València, el 2004 amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya i aqueix mateix any va ser investit Doctor Honoris causa per la Universitat Miguel Hernández d'Elx.

Per tot això proposem la contractació del Dr. Pedro Ruiz Torres com a professor emèrit, a fi que la Universitat de València continue beneficiant-se de les seues aportacions científiques i acadèmiques.

Anacleto Pons, Director

València, 10 de mayo de 2021

A la vista de la información aparecida en prensa y otros medios y de las alegaciones que preparan diversas instituciones (ayuntamientos, asociaciones culturales, colectivos ecologistas) respecto del proyecto que de inmediato se identifica, la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de València, por acuerdo unánime de su Comisión de Cultura, así como de la Junta de Facultat, hace público su rechazo a la construcción, tal y como está proyectada, de la instalación energética de referencia ("Parque Solar Fotovoltaico Almansa 1, de 99,99 MWp/72,6 MWn, en el término municipal de Almansa, y su infraestructura de evacuación", cuyo emplazamiento afecta también a los términos municipales de la Font de la Figuera, Moixent, Vallada y Montesa (Expediente AAP-DIA-DUP PFOT-141 ALMANSA 1 - 100MW).

La citada intervención dañaría de manera irreparable el patrimonio histórico valenciano al deteriorar gravemente el entorno paisajístico del castillo-convento de la villa de Montesa, que fuera sede de la Orden Militar del mismo nombre durante siglos. Debe tenerse en consideración que la existencia misma del bien a preservar –el castillo– se explica en función del excepcional emplazamiento en que se enclava, que quedaría notablemente desdibujado de ejecutarse el proyecto. Su declaración como monumento histórico-artístico nacional en fecha tan temprana como 1926 da cuenta igualmente de su relevancia histórica, en tanto que solar de una institución de enorme importancia en el antiguo Reino de Valencia en las épocas medieval y moderna.

En absoluto se está en contra de la puesta en funcionamiento de plantas de producción de energía renovable. Solo se entiende que debería hacerse de forma que sean compatibles con la preservación del patrimonio, proponiendo localizaciones en las que el impacto ambiental pueda minimizarse. Difícilmente se podría entender que un señero bien cultural declarado objeto de protección hace casi un siglo no se procurase preservar en la actualidad.

Atentamente,

Josep Montesinos Martínez
Degà de la Facultat de Geografia i Història.
Universitat de València